

Maj jest w Kościele okresem szczególnej czci Matki Bożej. W tym pięknym miesiącu gromadzimy się w kościołach i przydrożnych kapliczkach na nabożeństwach majowych, aby wspólnie wychwalać Boga i Jego Matkę. Centralną częścią nabożeństwa majowego jest Litania Loretańska, wspaniały hymn na cześć Maryi wysławiający Jej wielkie cnoty i przywileje, jakimi obdarzył Ją Bóg. W przeróżnych tytułach zwracamy się do Bożej Rodzicielki, która jest równocześnie i naszą Matką. W tych wezwaniach zawarta jest głęboką treść teologiczną. Ukazują one najrozmaitsze odcienie tajemnic życia i wiary Maryi. Poprzez ich rozważanie można w konkretny sposób poznać pewne prawdy wiary i oddawać cześć naszej Królowej. Codzienne śpiewanie lub odmawianie Litanii Loretańskiej jest doskonałą możliwością medytacji i zadumy nad tym, kim jest dla nas Maryja i w jaki sposób Ona przyczynia się do naszego wzrostu duchowego i osobowego. Obdarzając Maryję wieloma tytułami, wyrażamy nasze potrzeby i stan ducha, a także swoją aktualną sytuację życiową. Oczywiście w trakcie nabożeństwa majowego trudno zagłębić się w treść poszczególnych wezwań. Jednak podczas prywatnej modlitwy można przynajmniej niektóre z nich spróbować rozważyć. Wówczas w sposób głębszy poznamy całe życie Matki Najświętszej oraz to wszystko, co czyni Ona dla nas tu na ziemi i w życiu przyszłym. † Od pierwszych wieków chrześcijaństwa czczono Matkę Bożą jako osobę najbliższą Chrystusowi, świadka Jego narodzin i śmierci. Z tekstu Ewangelii wynika, że jeszcze za życia cieszyła się szacunkiem uczniów i wyznawców Chrystusa, należnym Matce Bożej. Już w V wieku na Wschodzie było znane gromadzenie się i śpiewanie pieśni na Jej cześć. Dobrze znane i przez wielu na naszych ziemiach lubiane nabożeństwo majowe narodziło się na Zachodzie. I choć w wielu krajach zachodnich ta praktyka już zanikła, u nas cieszy się nadal niegasnącym powodzeniem.

Na przełomie XIII-XIV wieków w kościele zachodnim powstała myśl, aby miesiąc maj poświęcić Maryi. Pomysłodawcą był król hiszpański Alfons X. Jednak za największego apostoła nabożeństw majowych uważa się jezuitę o. Muzzarelli. W 1787 roku wydał on broszurkę, w której propagował nabożeństwo majowe, i rozesłał ją do wszystkich biskupów Italii. Pius VII nabożeństwo to obdarzył odpustami. Za pontyfikatu błogosławionego papieża Piusa IX w 1859 roku doszły również Litania Loretańska, nauka kapłana oraz błogosławieństwo Najświętszym Sakramentem.

Po każdym wezwaniu nabożeństwa majowego powtarzamy: „Módl się za nami”. Ukazuje to jedną ważną prawdę – pośrednictwo Maryi. Jest Ona bowiem człowiekiem wybranym przez

Boga, doskonale współpracującym z łaską Bożą i nie marnującym żadnego z darów Bożych. Jednak sama z siebie nie może nam nic dać. Jako Matka Boża może nam wiele u Boga wyprosić. Zwracamy się do Niej we wszystkich sytuacjach życiowych: w radosnych i smutnych, w godzinach bólu, zwątpienia i rozpacz, ale równocześnie w najszcześniejszych i radosnych momentach naszego życia. Ta nasza miłość i szczególne zaufanie do Maryi wynikają przede wszystkim z tego, że była Ona jedną z nas, ale równocześnie - wybraną spośród ludzi. Swoje codzienne życie przemieniła na święte, całkowicie poddane woli Bożej i współpracy z łaską Bożą. Ona spełniła siebie przez służbę Bogu, ludziom i światu.

W pobożności ludowej postać Maryi zawsze posiadała cechy konkretne i bardzo ludzkie. Z tekstu Ewangelii można wywnioskować, że charakteryzowały Ją między innymi łagodność, skromność, refleksyjność i pracowitość. Była kobietą doskonale łączącą życie rodzinne ze społecznym oraz mającą zwartą, ogromnie bogatą wewnętrzną osobowość. Dla nas Maryja jest wzorem moralnej czystości i pewną Opiekunką we wszystkich potrzebach. Zna Ona ból, cierpienie i wszystkie ludzkie troski. Jest przykładem i podporą dla wszystkich wierzących. Dodaje nam siłę i otuchy, abyśmy nie tracili ufności w obliczu trudności i nieuniknionych problemów dnia codziennego. Daje nam przykład prawdziwej miłości służebnej, uczy nas dostrzegać Boga w każdym człowieku i służyć Mu poprzez pełnienie Jego woli i pomoc okazywaną bliżnim.

Chwaląc Maryję, w rzeczywistości uwielbiamy Boga. Jest to podstawa chrześcijańskiego kultu, w którego centrum jest zawsze Chrystus, nasz Jedyny Pośrednik przed Bogiem. Oddawanie czci Najświętszej Maryi Pannie polega na Jej miłowaniu, okazywaniu wdzięczności, na prośbie o pomoc, ale przede wszystkim na naśladowaniu Jej świętości, doskonałości i współdziałaniu z Bożymi łaskami. Przykład życia Bożej Rodzicielki ukazuje nam właściwy kierunek naszego życia. Czynienie woli Bożej, współpraca z łaską Bożą i kierowanie się w swoim postępowaniu Bożymi Przykazaniami prowadzą człowieka do niezwykłej wielkości.

Skarbiec modlitwy Kościoła jest ogromny i należy korzystać z całego jego bogactwa. Każdego roku w miesiącu maju zbieramy się w kościołach i kapliczkach, aby wielbić Matkę Bożą. Budząca się do życia wiosenna przyroda i śpiew ptaków doskonale współbrzmia z tym, co przeżywamy w naszych sercach. Zawierzmy Maryi wszystkie nasze plany, radości i troski. Ona zawsze wysłucha ufną modlitwę swoich dzieci i obdarzy swą troską i opieką we wszystkich sytuacjach życiowych.